

[Henning Rasmussen]

dannelser. Det drejer sig eksempelvis om efguddannelser og naturvidenskabelige uddannelser, men også om flere uddannelsespladser på lærerseminarier og socialpædagogiske og børnehave- og fritidspædagogiske seminarier og på sociale højskoler. Disse uddannelsessteder er efterhånden blevet skåret så meget ned, at der mange steder allerede i dag er mangel på uddannede; det er da urimeligt, når der er mange hundrede unge, der forgæves har søgt optagelse, og når der bygges f.eks. hundredvis af nye pladser i daginstitutioner i de kommende år hver eneste måned.

Vi gjorde et nyt forsøg på at overbevise regeringen om, at de mennesker, der er i arbejde, men som gerne vil uddanne sig videre, skal have ret til på bestemte betingelser at få orlov fra deres arbejde med en rimelig løn eller understøttelse for at dygtiggøre sig. Det er naturligvis især de ikkefaglærte, men også mange andre, der har brug for at lære mere for at klare sig i tilværelsen både på arbejdspladsen og udenfor.

Men regeringen ville ikke være med til noget som helst her, ikke engang et forsøg med betalt frihed til uddannelse. Vi er derfor meget glade for, at det er aftalt med Det Radikale Venstre, at vi nu gradvis skal indføre denne nye mulighed for at give uddannelse til voksne efter deres eget valg, og at SF er enig med os i det. Det sikrer, at der afsættes 50 mio. kr. i 1988 til denne begyndelse på en meget vigtig reform. De tre partier har hver sit udgangspunkt. Men de vil straks efter jul – i det omfang det ikke allerede er sket – fremlægge hver deres forslag til, hvordan ordningen skal se ud. Vi tror, at det er muligt at opnå enighed om et forslag, og vi vil meget gerne opfordre regeringen til at begynde at tage bestik af den situation, der er på vej, nemlig flertal for en rimelig begyndelse på en fornuftig reform.

Vi sagde til regeringen, at grundforskningen er for lille i Danmark; den er klemt af besparelser. Vi fik derfor gennemført, at der afsættes 70 mio. kr. først og fremmest til at styrke grundforskningen på universiteter og andre højere læreanstalter, men også til andre lignende formål. Og så blev der afsat det nødvendige beløb i 1988 til at gennemføre den store forbedring af Statens Uddannelsesstøtte, som et flertal – SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – gennemførte mod regeringens vilje sidste folketingsår. Det ville vel naturligvis være sket under alle omstændigheder.

Vi overbeviste også regeringen om, at der i 1988 skal afsættes 30 mio. kr. til en pulje, der skal støtte dansk eksport af systemer, både offentlige og private. Det er et område, der er forsømt, og hvor vi er overbevist om, at mange af de systemer inden for det offentlige, som er udviklet i Danmark, med held kan sælges til udlandet.

Vi overbeviste også regeringen om, at der skal afsættes et beløb, 25 mio. kr., til støtte for samarbejdsprojekter, bl.a. hvor offentlige myndigheder og private virksomheder ved hjælp af udviklingskontrakter udvikler helt nye produkter, især beregnet på eksport.

Så overbeviste vi regeringen om, at Vestlolland er i en ganske særlig vanskelig situation efter lukningen af skibsværftet i Nakskov og af en række andre virksomheder. Der er en katastrofalt høj arbejdsløshed, og der er store problemer med at få nye virksomheder i gang. Der blev derfor enighed om over en periode på 4 år at afsætte 40 mio. kr. ud over de 40 mio. kr., der kommer fra EF, til en særlig fond for en indsats på egnen.

Endelig blev der enighed om at øge kvoten af det almennyttige boligbyggeri fra 9.000 til 10.000 i 1988, ligesom der er flertal – sikret på forhånd af Det Radikale Venstre – for at øge byggeriet af ungdomsboliger fra 3.000 til 3.500.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe har med tilfredshed sagt ja til forhandlingsresultatet. Det er nemlig blevet dokumenteret, at det var muligt at gennemføre væsentlige forbedringer i det finanslovsforslag, regeringen havde fremsat.

Vi kan se af artikler i aviserne, og vi kan høre i radio og fjernsyn, at der har været, og at der er stærkt delte meninger i regeringen om den aftale, der er truffet med os. Vi synes, at folkepenionister, efterlønnere, arbejdsløse, syge, mennesker, der søger uddannelse, dansk erhvervsliv og mange flere kan være glade for, at det, vi vil karakterisere som den realistiske del af regeringen, sejrede i denne sag. Vi er naturligvis også meget glade for, at Det Radikale Venstre har tilsluttet sig aftalen i alle punkter. Vi tror også, at Socialistisk Folkeparti kan stemme for alle ændringsforslagene; hvert eneste af dem er jo forbedringer i forhold til det oprindelige finanslovsforslag.

Men resten af finanslovsforslaget har vi som sagt ingen aftale med regeringen om. Der har vi